

Herdenkingsbijeenkomst

Sporen

Zang:

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur,
dat nooit meer dooft

Openingswoord met welkom

Ontsteken van het licht

Welkom

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur,
dat nooit meer dooft

Vanmiddag steken we een licht aan voor de mensen die het afgelopen jaar zijn overleden. Vandaag bent u hier omdat deze mens voor u een man was of vrouw, vader of moeder, een zoon of dochter, een zus of broer, opa of oma, een buurman of buurvrouw, iemand waar je voor hebt gezorgd. Vandaag noemen we hen bij hun naam.

Maar misschien bent u hier ook wel met uw gedachten en herinneringen aan diegenen die u eerder zijn overleden. De geliefden die soms vele jaren geleden zijn gestorven en van wie het zo fijn is als de naam zo nu en dan genoemd wordt.

Ieder mens laat sporen na. Daar gaat het vandaag over in de verhalen en gedichten die we vertellen. Als we spreken over de sporen die mensen achter kunnen laten, dan zijn het waarschijnlijk de groten aan wie we als eerste denken. De mensen die in ons collectief geheugen zitten omdat ze ergens tegen of ergens voor hebben gestreden. Diegenen die door hun handelen in de geschiedenisboeken terecht zijn gekomen. Of de groten die door wat zij nalieten in hun werken blijven inspireren generaties lang: de denkers, de schrijvers en dichters, de schilders en beeldhouwers, de architecten en componisten.

Maar niet iedereen is het gegeven om in de geschiedenisboeken terecht te komen. En toch laten we allen zo onze eigen sporen na. Tegenwoordig misschien wel veel meer dan vroeger, want de laatste eeuw zijn er de dagboeken, de brieven, de sieraden en andere voorwerpen en natuurlijk de foto's die we achterlaten, die doorgegeven worden, bewaard en gekoesterd. En hiermee het verhaal rond de rol die hij of zij had in onze eigen

levensgeschiedenis. Tastbare en ontastbare sporen. Daar mag het over gaan vandaag, nu we herdenken en herinneren.

Gedicht: Sporen

je schoenen staan nog onder het bed
je tandenborstel naast die van mij
je foto heb ik een lijst gezet
je speelt gitaar en je kijkt blij

je bureau is onaangetast
je krijgt nog steeds je mail
je kleren hangen in de kast
soms word je me te veel

door emoties overspoeld
niet boos, alleen zo alleen
lijkt alles onbedoeld
is twee zo akelig één

soms bang dat ik vergeet
en stukken oversla
toch goed dat ik dan weet
liefde laat blijvend sporen na
je schoenen staan nog onder het bed
je tandenborstel naast die van mij
je foto heb ik in een lijst gezet
je bent er, je bent er altijd bij

(Inge Klumper–Eleveld)

Zang:

Een mens te zijn op aarde,
is eens voorgoed geboren zijn,
is levenslang geboortepijn.
Een mens te zijn op aarde
is leven van de wind.

De bomen hebben wortels.
De bomen mogen stevig staan

maar mensen moeten verder gaan.
De bomen hebben wortels
maar mensen gaan voorbij

Een mens te zijn op aarde
is pijnlijk begenadigd zijn
en zoeken, nooit verzadigd zijn,
is rusten in de aarde
als alles is volbracht.

Kort Verhaal: De levensboom

In de tuin van een oude man stond een prachtige boom. Het was een boom met fleurige groene bladeren en vol met de heerlijkste vruchten. Zijn kleindochter groeide er mee op en speelde in en rond de boom met haar vrienden. De oude man beweerde dat de boom er altijd was geweest en dat hij tot in alle eeuwigheid zou blijven staan. Hij noemde zijn boom daarom 'de levensboom'.

Het gebeurde echter dat op een dag een orkaan het huis van de oude man en de boom omver blies. Timmerlieden kwamen om uit de boom planken te zagen en daarvan een nieuw huis te bouwen. En hoewel zijn kleindochter het huis mooi vond, voelde zij verdriet om het weg zijn van de levensboom. De oude man zei glimlachend: 'Hij is er wel. Ik woon er nu toch in!'

De jaren verstreken. De oude man stierf. Zijn kleindochter had inmiddels zelf een zoontje gekregen. Zij was in het huis blijven wonen. Houtwormen knaagden langzaam het huis kapot. Planken moesten vervangen worden door nieuwe en de oude planken werden verkocht aan de papierfabriek. Het papier werd gekocht door een boekdrukker die een boek vol wijze spreuken ervan drukte. De kleindochter kreeg een exemplaar en las er uit voor aan haar zoon met de woorden: 'Kijk, dit boek, dat is nu de levensboom.'

De zoon groeide er mee op en dronk de woorden in zodat zij ook in zijn hart gegrift stonden en daar gingen leven. Zelf inmiddels oud geworden wilde hij er iets moois mee doen en besloot een boom te planten in de tuin van zijn gestorven moeder. Zijn buren lachten hem uit: 'Het duurt lang voordat je boom vrucht zal dragen. Je zult nooit van de vruchten van de boom kunnen genieten.' Hij glimlachte. 'Maar mijn kinderen en mijn kleinkinderen wel.' Hij plantte zijn boom. En deze groeide uit tot een stevige boom met fleurige groene bladeren en vol met de heerlijkste vruchten. De kinderen en de kleinkinderen van hem begonnen van de boom te houden. Na een tijd waren er zelfs mensen die beweerden dat die boom er altijd al had gestaan. En dat hij tot in eeuwigheid zou blijven bestaan. Hij werd daarom wel 'de levensboom' genoemd.

(naar: Stephan de Jongh)

Muziek: Come Un Fiore (als een bloem) – Ludovico Einaudi

Gedicht: Sporen in de sneeuw

Ik loop in de sneeuw en kijk om me heen
naar het winterlandschap

Ik zie sporen van anderen
die de weg al eerder bewandeld hadden

Terwijl ik achterom kijk vraag ik me af welk spoor ik nalaat

en dan denk ik aan jou en vraag me af
welke afdruk heb jij nagelaten?

snel uitgewist door een nieuwe sneeuw
of toch onuitwisbaar geworden
zoals de krassen in boomstammen
die met de schors vergroeien
zul jij steeds diep in mij gegraveerd zijn

Enkele gedachten over het thema: 'Sporen.'

Muziek: Song from a secret garden – arr. N. Pavlidis

Inleiding herdenkingsritueel:

Mooi is de dag waarop jij genoemd wordt
Mooi al is die dag niet zonder pijn
Mooi is de dag waarop jouw levenslied klinkt
Iemand vertelt wie jij was
Dat jij wel weg maar niet voorbij bent.

Mooi is die dag waarop je naam weerklinkt
Als een chanson uit een geliefd verleden
Mooi is die dag met een geur van nostalgie
Toen alles nog zo zorgeloos was
Dat wij dachten dat dat voor eeuwig zou zijn.

Mooi is de dag waarop je naam er ineens weer is
Niet dat versleten refrein over vooruit moeten kijken
Mooi is de dag waarop terugkijken ook mag
Zo een dag is een liefdesomarming die sterkt
Op de weg verder van dag tot dag

Mooi is de dag waarop jij wordt genoemd
Een kaars brandt voor jou
Mooi is de dag waarop jij leeft als gisteren
Jij bent wel uit de tijd gevallen
Maar leeft in die andere eeuwige tijd van de liefde.

(Marinus van den Berg)

De heer Johan August Heyse

Mevrouw Jacoba Adriana Blaakman - de Munck

De heer Francois Kwekkeboom

De heer Gijsbertus van Suylekom

*Mevrouw Johanna Margrietha van der Linde -
Meuzelaar*

De heer Willem Schroevers

De heer Pieter Louwrens Cijvat

De heer Pieter Frederik Hendrik Harsveldt

De heer Pieter Jan de Klerk

Piet

De heer Adrianus Cornelis van der Mijden

Een laatste licht van vrede en vriendschap

Een laatste licht van liefde

Een laatste licht voor wie in ons hart leven

Muziek: Träumerei – Robert Schumann

Gedicht:

Als je aan een boom zou vragen;
He boom, sta jij nou graag alleen?
Dan zou hij denk ik zeggen:
Geef mij maar boompjes om me heen.

Zou je aan je vader vragen;
He vader, sta jij graag alleen?
Dan zou hij denk ik zeggen:
Geef mij maar mensen om me heen.

Als je aan een boom zou vragen;
Aan wie geef jij het leven door?
Dan zou hij denk ik zeggen:
Daar heb ik nou mijn takken voor.

Zou je aan je moeder vragen;
Aan wie geef jij het leven door?
Dan zou ze, denk ik zeggen:
Ja kijk, daar heb ik jou nou voor.

Zou je aan je oma vragen
Jouw leven, waar komt dat vandaan?
Dan zou ze denk ik zeggen:
Van oma's die niet meer bestaan.

Dus bomen zijn als mensen
Geen van twee staat graag alleen
In kinderen en takken
Zo groeit er leven om ons heen.

Jij, je vader en je moeder,
Dat is een soort van levensboom
Die tak een eindje verder,
Dat is een tante of een oom.

Maar die opa's en die oma's

Die jaren terug gestorven zijn?
Ja kijk, ik zal maar zeggen:
Dat zullen wel de wortels zijn.

Als je nu aan hen allen zou vragen;
Hoe geef jij nu jou leven door?
Dan zouden ze denk ik zeggen;
Ik ben één van die nieuwe wortels
Want die groeien ook steeds door.

(A. Bosch)

Afsluitende woorden

Wij doven nu het licht.
Dat u het meeneemt onderweg.
Zie het licht.
Ruik een bloem.
Voel de wind.
Hoor de vogels.
Proef het eten en drinken.
Leef uw leven!

Zang

Licht, ontloken aan het donker,
licht, gebroken uit de steen.
licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!

Licht, aan liefde aangestoken,
licht dat door het donker brandt,
licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!

Licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!
Licht, verschenen uit den hoge,

licht, gedompeld in de dood.

Licht, straal hier in onze ogen,
licht breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand.

Zorgstroom
November 2022 Middelburg

Geestelijk Verzorgers
Eveline Post & Gert Zomer
Vrijwilligers
Karin van Gilst – Hutchison
Ria Niesing
Jo van der Wilt– de Visser

Muziek
Janny Lous
Jo van der Wilt –de Visser
Conny Verhage

Techniek
Ezra Steenbeek